

Haagsche Courant
(19 november, 2001)

Rolstoel wordt een lolstoel

door Jacques Geluk

'Onderbroekenlol met remsporen', zo omschrijft Marc de Kok (28) zijn website /www.lolstoel.nl, die vol staat met animaties, geluiden en woordgrappen over gehandicapten.

Cynische humor uit een zieke geest, ten koste van een bevolkingsgroep die het toch al moeilijk heeft? Marc heeft inderdaad een aantal negatieve reacties – 'je bent een bange lul die mensen misbruikt' – gekregen, maar in het gastenboek op zijn site voeren de positieve berichten de boventoon. Vooral van rolstoelers zelf, die soms 'moeten slikken', maar de humor wel kunnen waarderen. Lachen helpt bij de verwerking.

Marc zit vanwege een spierziekte zelf in een rolstoel, wat maakt dat hij dingen kan zeggen en laten zien, die van een valide niet zouden worden geaccepteerd. "Mijn geboorte was een dubbele fout. Ik was niet gewenst en ik had meteen deze ziekte. Ik maak er mijn hele leven al grappen over", zegt hij. "Op de reguliere middelbare school werd ik, na beschermd te zijn opgevoed, drie jaar lang gepest. Later heb ik die jongen bedankt. Omdat hij me heeft geleerd voor mezelf op te komen".

Drs. Marc, die anderhalf jaar geleden is afgestudeerd (Nederlands, taalkunde), lag in een Arnhems ziekenhuis waar hij moest leren omgaan met een beademingsapparaat, dat 's nachts als een stofzuiger zijn longen moet schoonhouden. "Ik ben daarna zelf naar huis gereden. In mijn enthousiasme raakte ik het bord 'Parkeerplaats invaliden' voor mijn deur. In mijn fantasie zag ik de P als een rotsblok op het hoofd van het witte mannetje eronder vallen. 'Wieltje' stierf niet, maar beseftte dat hij was wakkergeschud". 'Veel gehandicapten

zijn net als dat mannetje – en veel gezonde mensen – kleurloos, ze staan langs de kant van de weg. Ze zijn twee-dimensionaal en leven in een platte wereld', voegt Marc er op zijn site aan toe. En daar wil hij wat aan doen, door de angst weg te nemen bij validen, die niet weten hoe ze met gehandicapten moeten omgaan, en de rolstoelers zelf. 'Wieltje' speelt de hoofdrol in vrijwel alle animaties op lolstoel.nl. In de hemel, in het bos, voor de trein en op het kerkhof ontmoet hij lotgenoten, maar ook God en Jomanda. De opmerkingen in de tekstballonnetjes zijn op zijn minst confronterend, maar altijd met een humoristische ondertoon. "De humor op de site is zo hard mogelijk, maar ik hoop wel intelligent".

Vooroordelen

Marc steekt de draak met vooroordelen over gehandicapten en seks en rolstoelers die hun werk niet zouden kunnen volhouden, maar ook met het gebrek aan eigenwaarde waaraan veel rolstoelers lijden. "Ik dacht zelf ook altijd: ik krijg nooit een vriendin, wie wil mij nou. Er zijn veel gehandicapten die, ook al kunnen ze het, geen man dúrven zijn. Een paar maanden nadat ik met lolstoel.nl was begonnen kwam ik in contact met Marlies Platvoet, een webdesigner die een prachtige eigen site heeft (www.flashart.nl), waardoor ik beïnvloed ben. Na een paar maanden wilde ze me wel eens zien, maar ik hield haar af. Uiteindelijk kwam ze hier en nu hebben we al een half jaar een relatie. Bingo, ik heb dankzij lolstoel.nl iemand in mijn leven gekregen. Ik hoop dus ook dat ik op mijn site het vooroordeel over relaties tussen gezonde mensen en gehandicapten kan wegnemen. Maar ik bestrijd dat de humor op de site cynisch is. Cynisch betekent liefdeloos en dat is het zeker niet. Dan relatieveer je ook niet en dat is juist wat ik beoog".

Als voorbeeld noemt hij de reactie van de man die hem omschreef als een 'bange lul', die zo boos was dat hij de provider had gevraagd de site van het internet te halen. "Ik heb de man gemaïld dat ik zelf in een rolstoel zit, dat ik zelf degene ben die ik laat zien op de site, en mijn bedoeling uitlegd. Hij antwoordde: 'Sorry, je hebt gelijk'. Toen bleek dat hij zelf een zoontje van 3, 4 jaar heeft dat in een rolstoel zit, maar dat hij door zijn boosheid niet verder heeft gekeken. Ik vind het prachtig dat hij is bijgedraaid. Het is leuk dat mensen geëmotioneerd raken, lachen of zelfs echt kwaad worden. Dat betekent dat de site wat doet met mensen". Het onderhouden van de site, maar ook een uitbreiding met interactieve mogelijkheden, kost geld. Alleen voor de domeinnaam moet al 600 gulden (€ 272) per jaar worden betaald. Een banner op startpagina.nl zou mooi zijn om meer bezoekers te trekken, maar dat kost 50 piek (&euro 22,69) per maand. "Ik leef nu van een uitkering, dus ik kan er niet te veel in steken. Ik heb bij diverse instanties geprobeerd subsidie te krijgen, maar dat is nog niet gelukt. Jammer, want de site is niet alleen goed voor mijn eigen verwerking, maar ook die van anderen. Dat beseft niet iedereen. De Gehandicaptenraad zou subsidie legitiem vinden, maar weet niet uit welke pot, terwijl de site Gehandicapten.pagina.nl roept dat lolstoel.nl 'schandalig en discriminerend' is. Zij realiseren zich niet dat er verder op geen van de duizenden sites voor gehandicapten humor te vinden is. Alleen ellende". Marcs gezondheid is nu stabiel. Werk, bijvoorbeeld als tekstschrijver, zal hij ook wel vinden – hij is tenslotte neerlandicus – en houden. Dan, om bij zijn eigen humor te blijven, loopt zijn leven helemaal op rolletjes: "Onderzoek bewijst dat juist gehandicapten zo gemotiveerd zijn dat er weinig uitval is".

Informatie: info@lolstoel.nl